

земя, въ нашия държавенъ строй, отъ какъвто ние сме лишени като народъ, а просто за свободно дишене подъ небето, за трохица свободенъ животъ, за самосъхранение.

Князь Бисмаркъ изслуша всичко това съ особено внимание. Какво ни каза сега той, и какво му отговорихме ние на единъ зададенъ въпросъ, всичко това азъ прѣписвамъ тука, речи, буквално отъ запискитѣ, взети слѣдъ малко въ онова врѣме. Всичко това е отъ живъ интересъ и азъ и до днесъ още живо си прѣдставямъ прѣдъ насъ импозантната и енергична физиономия на опитния държавникъ, който се разговарѣше съ скромни и неизвѣстни делегати на единъ народъ, още не заживѣлъ напълно като такъвъ.

„Както знаете, ни каза Бисмаркъ, и както ви е вече „съобщено, Германия наистина съчувствува къмъ васъ и „германското правителство, мога да ви увѣря повторно „и азъ, върши все що е възможно за да докара работитѣ до единъ добъръ край. Въ цариградската Конференция се е изработила една програма въ ваша полза. „Това е една голѣма печалба. Вие ще си имате управители и сѣдии християне“ — Князътъ се поспрѣ тукъ, като ни каза, че ние трѣба да сме извѣстени за всичко това, та не е нужда да ни говори за тия нѣща. — „Германия, продължи послѣ той, желае искрено, работата да се свърши миролюбиво и за това тя гледа, тя „се стареа да докара въ съгласие всичкитѣ сили. Ние, „казва, нѣмаме прѣми интереси на Изтокъ, интересуваме „се, обаче, въ общата политика, интересуваме се въ слу- „чая за васъ като християни. Австрия има по-голѣми и „по-прѣми интереси на балканския полуостровъ, за това „ний гледаме да я съгласимъ съ Русия, която е напълно „отъ ваша страна. Възгледитѣ на Австрия въ Балканския „полуостровъ не съвпадатъ съ възгледитѣ на Русия въ